

ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΚΕΝΟΥ

ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Τάσος Σαγρής

ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΚΕΝΟΥ / ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

(Για την επανανοηματοδότηση της Αφηρημένης Τέχνης και την κατασκευή Καταστάσεων)

Μια διάλεξη του Αναστάσιου Σαγρή

στα πλαίσια των Ανοιχτών Διαλόγων

με το Κενό Δίκτυο (Θεωρία, Ουτοπία, Συναίσθηση, Εφήμερες Τέχνες),

το Εργαστήριο Οπτικής Τέχνης του Κενού

και το Global Eye Collective(London Void Network)

Αυτό που ονομάζουμε «Τέχνη του Κενού» (Void Art) ξεπηδά από το Άπειρο σαν φωτεινός δρόμος, σαν κυματισμός, σαν λάμψη, σαν διαισθητική κοσμοαντίληψη...Μπορείς να το ονομάσεις «Αφηρημένη Τέχνη του Εσωτερικού Διαστήματος» (Inner Space Abstract Art) ή ίσως «Τέχνη της Απροσδιοριστίας». Όπως και αν το ονομάσεις όμως, αυτό θα παραμείνει καθαρό από κάθε «όνομα», κάθε «πιστεύω», «ιδέα», «ουσία», «άποψη», «εντύπωση», «αποτέλεσμα» ή «τελικό συμπέρασμα».

Μικρο-στιγμές της Όρασης παρακολουθούν μικρο-παλμούς της καρδιάς / φευγαλέες εντυπώσεις και αποσπασματικές νοηματοδοτήσεις του ακατανόητου / τρυφερά παράδοξα / χαμόγελα των ερωτευμένων και αγκαλιάσματα των εραστών και των φίλων / η δύναμη της έκρηξης ενός πυροτεχνήματος / οι μακρινές ιαχές από τα ουρλιαχτά των διαδηλωτών και των φυλακισμένων/ ένα λουλούδι που ανθίζει στους δρόμους μιας πόλης / το γυαλί που θρυμματίζεται σε χίλια κομμάτια και ανασυντίθεται ξανά / η σκοτεινή ύλη που μέσα της κυλάνε όλες οι ιστορίες, οι μορφές και οι σκέψεις.

Ο **Nagarjuna**, βουδιστής σκεπτικιστής φιλόσοφος και θεμελιωτής της Σχολής της Κενότητας του Μέσου Δρόμου, το δεύτερο αιώνα μετά Χριστών έλεγε : «Δεν μπορεί να ονομαστεί Κενό, ούτε μη-Κενό, ούτε και τα δύο, ούτε κανένα. Έτσι ώστε όμως να επισημανθεί, ονομάζεται «Το Κενό».

Ο **Ζεν ποιητής** έλεγε : «Κάθισε ήσυχος, κάνε τίποτα, τα σύννεφα θα περάσουν, Πρώτα θα έρθει η Άνοιξη, μετά το καλοκαίρι».

Ο **William S. Burroughs** έλεγε: «Σε μια εποχή ταχύτητας, βίας και ανταγωνισμού το πιο επαναστατικό πράγμα είναι να καθίσεις ακίνητος και να παρατηρήσεις τη φύση των φαινομένων»

Αυτό που ονομάζουμε «**Τέχνη του Κενού / Τέχνη του Εσωτερικού Διαστήματος**» δεν έχει ανάγκη για να εκφραστεί και να αναδειχθεί κανένα κριτικό της τέχνης, κανένα γκαλερίστα, κανένα θεατή, καμιά αναγνώριση, κανένα μουσείο, καμιά «αγορά της τέχνης». «Τέχνη του Κενού» είναι η κατανόηση της αλληλεξάρτησης, μια στιγμή, ένα βλέμμα, είναι η λάμψη από τα δάκρυα αποχωρισμού των αγαπημένων, είναι η δύναμη παρατήρησης της Απεραντοσύνης και η εκστατική ενατένιση, το ιερό δέος προς το άγνωστο και προς το θαύμα της Ζωής, όπου αυτή και αν εμφανίζεται ως μια απέραντη μεγαλειώδης θάλασσα των στιγμών.

Όλοι οι άνθρωποι σε αυτό το περιορισμένο ανθρώπινο κόσμο ζούμε σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από ταχύτητα, βία, ανταγωνισμό, εκμετάλλευση και αγώνα για ατομική επιβίωση. Αυτό φέρνει σαν αποτέλεσμα η ήδη υπάρχουσα εξειδίκευση η οποία χαρακτήριζε τις ανθρώπινες δραστηριότητες και τις κοινωνικές συνθήκες εδώ και αιώνες στην εποχή μας πλέον να φαντάζει σαν μονόδρομος, ένας μονόδρομος μάλιστα μεγάλων ταχυτήτων. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την κατάσταση του «διαχωρισμένου όντος». Ένα ον που ξέρει πολύ καλά αυτό που κάνει και κάνει μόνο αυτό, ένα ον που ξέρει πολύ καλά αυτό που ξέρει και ξέρει μόνο αυτό, ένας μοχλός της παραγωγικής διαδικασίας, ένα ον που ξέρει καλά αυτό που πρέπει να κάνει, περισσότερο διαμορφωμένος παρά μορφωμένος, ένα ον που ξέρει τι θέλει αλλά κυρίως ξέρει τι θέλουν, τι περιμένουν οι άλλοι από αυτόν.

Αρνούμαστε ότι ο διαχωρισμένος καλλιτέχνης είναι ένα ολοκληρωμένο Ον.

Ο καλλιτέχνης που ενδιαφέρεται για το χώρο των «τεχνών και των γραμμάτων» και των επιχορηγήσεων, αυλοκόλακας υπουργείων και ευτραφών ιδιωτών ή καλλιτέχνης που μουχλιάζει στα υπόγεια εργαστήρια παλεύοντας με τα τέρατα των ψυχώσεων του ή ο καταραμένος καλλιτέχνης που αυτό-πυρ-πωλείται για χάρη της τέχνης του και των υπνωτισμένων θεατών του.

Αρνούμαστε ότι ο διαχωρισμένος επιστήμονας είναι ένα ολοκληρωμένο Ον.

Αιώνιος μελετητής μιας υπερσυγκεκριμένης λεπτομέρειας του οτιδήποτε, αφιερωμένος σε ασταμάτητες επαναθεωρήσεις αφηρημένης και εφαρμοσμένης θεωρίας, κατασταλαγμένος υλιστής, θετικιστής επιστήμονας που πιστεύει στη σωτηρία του είδους μέσω της ανάπτυξης και της τεχνολογίας.

Αρνούμαστε ότι ο διαχωρισμένος φιλόσοφος ή ο ανθρωπολόγος, κοινωνιολόγος, οικονομολόγος είναι ένα ολοκληρωμένο Ον. Κλεισμένος για χρόνια στα γραπτά και τις αναγνώσεις του, ακοινωνήτος κριτής της κοινωνίας, νεκρός αναλυτής της ζωής ή άλλοτε γραφιάς διανοούμενος εφημερίδας και καθιερωμένων περιοδικών με τον αέρα του επιτυχημένου καθώς αναπαράγει ένα δυστυχισμένο κόσμο με την κοινωνική συναίνεση και αναλύει την κοινωνική δυστυχία ως παρακμή.

Αρνούμαστε ότι ο διαχωρισμένος πολιτικός είναι ένα ολοκληρωμένο Ον.

Πολιτικά κόμματα παιχνίδια δύναμης, συναλλαγής και εξαπάτησης, παιχνίδια δύναμης, ρόλοι και καταξίωση, ξύλινη γλώσσα ψεύτικη, επιτυχία και καταξίωση, λαγνεία της εξουσίας κυριαρχία και έλεγχος των μαζών...και τελικά, ο ίδιος δέσμιος των ανωτέρων του και οι ανώτεροι του δέσμιος των συμφερόντων, της διαχείρισης, της διεκπαιρέωσης και της αναπαραγωγής της ανισότητας.

Τι όμως ονομάζουμε ολοκληρωμένο Άνθρωπο;

Ονομάζουμε ολοκληρωμένο Άνθρωπο αυτόν που γνωρίζει να είναι στοχαστής, ερευνητής, εξερευνητής του αγνώστου, καλλιτέχνης εκφραστής του απείρου, φίλος, εραστής, σύντροφος και επαναστατημένος, εξεγερμένος ποιητής, πράττωντας και εκφράζοντας την ελευθερία και τον αγώνα όλων. Ονομάζουμε ολοκληρωμένο Άνθρωπο τον Αφυπνισμένο, αυτόν που ξύπνησε μέσα στην νύχτα των άλλων, μέσα στη δυστυχία των άλλων, μέσα στους προσωπικούς του φόβους και την ατομική του άγνοια, αυτόν που ξύπνησε μέσα στις συνθήκες, τις καταστάσεις, τις διαδικασίες και κατανόησε την αλληλοσυσχέτιση των φαινομένων για χάρη όλων των όντων. Είναι αυτός που ξεπερνά τον κόσμο των διανοητικών διακρίσεων και προσεγγίζει αυτό που είναι πέρα από την συνηθισμένη ανθρώπινη σκέψη, ελεύθερος από ψευδαισθήσεις, προσκολλησεις και εμμονές. Ονομάζουμε ολοκληρωμένο Άνθρωπο τον Αναμορφωτή, τον Επαναστάτη, αυτόν που μπορεί να ταξιδέψει στον Ανοιχτό Ορίζοντα, πέρα από τα όρια της κατασκευασμένης πραγματικότητας,

αυτόν που η καρδιά του πάλεται από συμπόνια και ανιδιοτελές ενδιαφέρον για όλα τα πλάσματα και όλα τα όντα, ονομάζουμε ολοκληρωμένο Άνθρωπο αυτόν που μέσα από την κάθε του ενασχόληση ζει το θαύμα της Ζωής όλων και γίνεται Αγάπη – Δύναμη.

Δύναμη γιατί είναι ενεργητική πράξη, δράση, πληροφορία που ταξιδεύει σε όλους τους κόσμους.

Αγάπη γιατί μπορεί να μοιράζεται τα πάντα χωρίς ιδιοτελές όφελος και χωρίς προσκόλληση.

Όλοι οι άνθρωποι χαίρουν των ικανοτήτων της φιλοσοφίας, της αισθητικής και της πολιτικής συνείδησης και αυτές η εγγενείς σε όλους μας ικανότητες, η ικανότητα για στοχασμό, έρευνα και κατανόηση του κόσμου, η ικανότητα για ευγένεια και γνώση του ωραίου και του ταιριαστού, η ικανότητα για συνυπευθυνότητα των κοινωνικών αποφάσεων πρέπει να συνειδητοποιηθεί από τον καθένα και να καλλιεργηθεί σε ισοροπία με όλες τις άλλες ενασχολήσεις.

Αυτές η εγγενείς σε όλους μας ικανότητες είναι που στο κάτω-κάτω γεννούν «φιλοσόφους», «ποιητές», «πολιτικούς» και «επιστήμονες». Κανένας από αυτούς τους διαχωρισμένους ρόλους δεν αναζητάται εδώ. Αυτό που αναζητάται είναι η καλλιέργεια, η εξισορρόπηση και η σύνθεση της φιλοσοφικής-επιστημονικής σκέψης, της προσωπικής αισθητικής και της πολιτικής συνείδησης. Αναζητούνται όντα με αφυπνισμένες τις τρεις αυτές συνιστώσες, συνθετητές, αγωγοί, αρωγοί της κριτικής θεώρησης, της εμπνευσμένης έκφρασης, της αλληλεγγύης, της αμφισβήτησης. Αναζητούνται όντα ικανά για αδιαμεσολάβητη και ανεμπόδιστη αλληλοσυμπλήρωση των ιδιαιτεροτήτων τους με τις ιδιαιτερότητες των άλλων.

Εδώ κανείς δεν κάνει «καριέρα». Κανένας δεν είναι «θεατής». Κανένας δεν είναι «εργάτης»

Τέχνη του Κενού Τέχνη Χωρίς Καλλιτέχνη Τέχνη Χωρίς Θεατές.

Τέχνη από φίλους για τους φίλους τους Τέχνη για εραστές και συντρόφους.

Η Γεωργία Σαγρή είπε: «Όποιος θα ήθελε να αναζητήσει αυτό το συγκεκριμένο έργο τέχνης να το αναζητήσει μέσα σε αυτόν που του χαρίστηκε»

Η διαβίωση έξω από τις νόρμες του καθημερινού εργατικού οχτώωρου συναποτελεί αίτημα μας για τον τρόπο Ζωής στις σύγχρονες νεκροπόλεις που μαζί με την απόρριψη του ιδανικού της ατομικής ή οικογενειακής ιδιωτικής κατοικίας διαμορφώνει το άμεσο υπόστρωμα για την ανάδειξη συνθηκών Ανατροπής και συνδιαμόρφωσης Ριζοσπαστικών Τρόπων έκφρασης και βιώματος της καθημερινής κοινωνικής Ζωής.

Ως δημιουργικοί άνθρωποι αναζητούμε την σύνδεση κάθε είδους Δημιουργίας ή Τέχνης με το αίτημα για απελευθέρωση της καθημερινής Ζωής. Η Πειραματική Συμπεριφορά, οι νέες επιλογές τρόπου Ζωής και η συλλογική κατασκευή κοινωνικών, αισθητικό-φιλοσοφικών και πολιτικών καταστάσεων είναι οι απαραίτητες συνισταμένες που αναδεικνύουν: Εφήμερες Αυτόνομες Δημόσιες Ζώνες. Κατασκευή Καταστάσεων.

Ανοιχτοί Δημόσιοι Απελευθερωμένοι Χώροι Συνεύρεσης. Πλατφόρμες συντονισμένων Δράσεων. Ατμόσφαιρες Νέων Ποιοτήτων Ελεύθερης Συνύπαρξης Χωρίς Κανένα Περιορισμό Δράσης και Σκέψης. Η Φαντασία, ο ενθουσιασμός, η εκστατική ενατένιση, η έμπνευση, η προσωπική και διαπροσωπική ποιητικότητα, ο οργανιστικός εορτασμός, η πειραματική συμπεριφορά, η ελεύθερη ένωση-ελεύθερων ανθρώπων, η ατομικότητα, ο μανιώδης διάλογος, έχουν να πολεμήσουν με τα κατασκευασμένα «σύνορα του πραγματικού», με την πνευματική μηχανοποίηση της προσωπικότητας και με κάθε κοινωνική και νοητική μορφή καταπίεσης.

Η Πραγματικότητα δεν Υπάρχει. Επανανοηματοδοτήστε τη Καθημερινότητα.

Ο Κόσμος που ζει στα Όνειρα μας είναι πιο αληθινός από τον «πραγματικό» κόσμο.

Η Ελευθερία Είναι Προϋπόθεση της Ύπαρξης. Όχι Μελλοντική Επίτευξη.

«Τέχνη του Κενού» είναι τα κορμιά των εραστών το καλοκαίρι, μια λευκή διάφανη κουρτίνα που χορεύει σε ένα λεπτό αεράκι, η κίνηση από τα κύματα του Ωκεανού, η άμμος της κλεψύδρας, οι αντανakλάσεις από τα φώτα των αυτοκινήτων στους βρεγμένους δρόμους μιας φθινοπωρινής βροχής, τα χρώματα της Γης, ο ήχος της Μέγα-Πόλης όπως ακούγεται από ένα λόφο, οι τριγμοί στο πάτωμα απ'τα κρυφά βήματα της απόδρασης, τα τεντωμένα μάτια της έκπληξης, εκεί που η μορφή και η μη-μορφή, το σχήμα και το άπειρο ενώνονται και αναιρούν τις βεβαιότητες του νου. «Τέχνη του Κενού» είναι το τέλος του παγκόσμιου εμφύλιου κοινωνικού πόλεμου με νίκη των αδυνάτων είναι τα χίλια σώματα των εορταστών καθώς χορεύουν σε Έκσταση, τα άγρια χαχανητά και οι φωνές μιας παρέας φίλων στο πάνω όροφο μιας πολυκατοικίας, και οι δροσοσταλίδες στις άκρες των λουλουδιών μέσα στο κρύο του πρωινού και οι νιφάδες του χιονιού που αιωρούνται.

«Τέχνη του Κενού» είναι η Ανοιξιιάτικη δροσιά, ένα φύσηγμα του ανέμου σε μια καυτή ημέρα, η λιακάδα που χτυπά τη πλάτη του κουρασμένου, η θάλασσα που κυλά στο δέρμα ενός μωρού και αυτό τρομάζει,...όλα τα χρώματα της Ανατολής, τα χρώματα των λουλουδιών και οι κάλυκες, το νέκταρ που κυλά και οι μέλισσες, τα πράσινα λιβάδια καθώς περνά το τρένο και τα σύννεφα, τα σύννεφα που γλιστρούν στους Ουρανούς, λεπτά ανοίγματα της ύλης... «Τέχνη του Κενού» είναι οι φυλλωσιές των δέντρων που ξάφνου εκρήγνυνται στο μανιασμένο αέρα, είναι το άρωμα των γιασεμιών στη γειτονιά μας και το νερό που βράζει και οι λεπτές σταγόνες λάδι, είναι το άρωμα από το φαί του φτωχού και οι χαραγματιές από τα βήματα του πρόσφυγα στη λάσπη... Υποατομικές ενώσεις, φωτογραφίες από την άκρη του Απείρου, ηλεκτρονικά μικροσκοπία, τηλεσκοπία και τηλεσκοπική σαμανική όραση, χορευτικές παραστάσεις από κύτταρα και ίνες, αντικατοπτρισμοί στο καθρέφτη του νου, ηλεκτρικά φορτία, το ποτάμι που κυλλά, η ακατάπαυτη ροή της καθημερινότητας, εικόνες από τη γέννηση του ήλιου και τις εκρήξεις των αστεριών, το κλάμα και το γέλιο ενός μωρού, τα χρώματα της ίριδας, ο ωκεανός του ήχου, πέρα από τη φαινομενικότητα, το Ενιαίο Πεδίο, η Διείσδυση, η Διασύνδεση, η Διάχυση, Όλα μέσα σε Όλα.

Η αρχή και το τέλος του κάθε πράγματος χάνεται μέσα στα όρια όλων των άλλων πραγμάτων.

Τέχνη του Κενού Τέχνη της εκδηλωμένης Συμπάθειας. Τέχνη της Ενότητας

Τέχνη της Αέναης περιπλάνησης Η Ζωή είναι Τέχνη. Τέχνη των Εξεγερμένων.

Τέχνη Αφηρημένη. Η Ζωή είναι απροσδιόριστη, ανεξέλεγκτη, αυτοδημιούργητη, περιπλανώμενη πλήρης ομορφιάς και αισθαντικής εγκαρτέρησης, με τις μορφές, τα όντα, τα φαινόμενα να τρεμοπαίζουνε ανάμεσα στο παροδικό και το αιώνιο σαν κεριά τρομαγμένα στον άνεμο,...με την Άγνοια να κυβερνά τις πολιτείες των ανθρώπων και τα βασίλεια των λογισμών τους και με τη θλίψη να οδηγεί τα βαριά βήματα της καθημερινότητας στα σκοτεινά δωμάτια της συνήθειας και της απαξίας, της ισοπέδωσης και της ανίας.

Και όμως η Ζωή είναι ένα Κοσμικό Θαύμα. Η κάθε Ζωή. Η κάθε έκλαμψη Ζωής.

Όλα τα Όντα Ίσα

Η επανανοηματοδότηση του Αφηρημένου είναι ο δρόμος της Τέχνης του Κενού, μια διαδικασία ένα ταξίδι στον Ανοιχτό Ορίζοντα του «εν τω γίνεσθαι της αποσπασματικής και διασπασμένης Ολότητας του Ανοιχτού και πολυδιάστατου Κόσμου», όπως το διατυπώνει ο στοχαστής Κώστας Αξελός.

Δεν θα προσπαθήσουμε να δογματίσουμε το αδογμάτιστο, να προσδιορίσουμε το απροσδιόριστο, δεν θα προσπαθήσουμε να κρατηθούμε από το Κενό σαν να είναι μια νέα υπερεξήγηση. Δεν θα ζητήσουμε μια νέα προσκόλληση...θα ταξιδέψουμε...θα περιπλανηθούμε...θα αναζητήσουμε...θα συμμετάσχουμε...και θα συναντηθούμε πέρα από τις ατομικές, στενές και περιορισμένες εντυπώσεις του νου Το νόημα του κόσμου είναι Κενό, χωρίς όρια, χωρίς όνομα, χωρίς κυβερνήτη, χωρίς κυβερνημένους, χωρίς δάσκαλο, χωρίς μαθητές, χωρίς είδωλο και χωρίς θεατές...Το νόημα του κόσμου είναι Κενό...Ένα Λουλούδι...Ένας τόπος χωρίς ξεχωριστά μονοπάτια, μια υπόσχεση...Το νόημα του κόσμου είναι μια ψιθυριστή υπόσχεση... «Τέχνη του Κενού» είναι η διαρκής έρευνα...Έρευνα πέρα από τα όρια του υπάρχοντος και άνοιγμα στις δυνατότητες, τις πιθανότητες, τις στιγμιαίες εμπνεύσεις, έρευνα του τυχαίου, του εφήμερου, του παροδικού, του αυθόρμητου... «Τέχνη του Κενού» είναι η έρευνα για τις απελευθερωτικές δυνατότητες του λόγου, της γνώσης, της εικόνας, του ήχου, της τεχνολογίας, της συμβίωσης, της συλλογικότητας και της προσωπικής δημιουργίας...Είναι έρευνα για τις απελευθερωτικές δυνατότητες της κριτικής θεώρησης, του εκστατικού στοχασμού, της βιωματικής, και ανεμπόδιστης εμπειρίας, της φιλοσοφικής αυτοστοχαστικής διαδικασίας, της ελεύθερης σκέψης και της ελεύθερης ανοιχτής διαδουκτίωσης της πληροφορίας.

Εδώ η ποικιλομορφία θεωρείται ενίσχυση του περιβάλλοντος και ολόκληρο το σύμπαν συνωμοτεί για την τελειοποίηση μιας ευγενικής λεπτομέρειας, εδώ ένα άγγιγμα σώζει, ένα χάδι θεραπεύει, μια κουβέντα, μια λέξη παίρνει το δυστυχημένο μερικά βήματα πιο πέρα από το τόπο της δυστυχίας, μια γουλιά νερό ακτινοβολεί υψηλή αισθητική και ευλογία και το άρωμα του τσαγιού ξεχειλίζει τα πνευμόνια των αγαπημένων φίλων, των παιδιών και των γερόντων.

«Τέχνη του Κενού» είναι το άρωμα της υγρασίας τα πρωινά και οι ιαχές από τους πανηγυρισμούς στο τέλος του πολέμου, είναι βαθιές νότες του μπάσου που αναμυγνίζονται με τη μοναξιά μιας ξαφνικής καταιγίδας, είναι ο ήχος της ατέρμονης πίεσης, ο ήχος μιας πόλης που είναι έτοιμη να αυτοαναφλεγεί...

/// Ο στοχασμός διακόπτεται από τις φωνές μιας μάνας που φωνάζει στον άντρα της ότι αρχίζουν οι ειδήσεις στην τηλεόραση /// ο ήχος της ατέρμονης πίεσης...ο ήχος μιας πόλης έτοιμης να εκραγεί, κρυμμένα χρώματα καρτερούν να ξεπεταχτούν στο παράθυρο την αυγή, να σε ξυπνήσουν σε μια συναισθητική θάλασσα ηλεκτρονίων / ο στοχασμός διακόπτεται / ένα παιδί κρατά τα αυτιά του κλειστά καθώς παρελαύνουνε τάνκς, με κοιτά με τα μάτια ορθάνοιχτα και γεμάτα απορία...///

Η πολιτική, η επιστήμη, η φιλοσοφία, η τέχνη χάνει ολοκληρωτικά τη σημασία της και την ξαναβρίσκει σε ένα χαμόγελο συμπάθειας πίσω από ένα φλεγόμενο οδόφραγμα, σε ένα χάδι ανιδιοτελούς ενδιαφέροντος στη σκιά του πολέμου, στην αλληλεγγύη, στον αγώνα για την ισότητα όλων με όλους...

κείμενο: Αναστάσιος Σαγρής / Εργαστήριο Οπτικής Τέχνης του Κενού

Κενό Δίκτυο (Θεωρία, Ουτοπία, Συναισθηση, Εφήμερες Τέχνες)

contact: voidinternational@gmail.com

<http://voidnetwork.blogspot.com>